

[Langkilde.]

„Udlevering må ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod hans liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter.“

Det er en bedømmelse, som i et vist omfang må siges at være uafhængig af det, der er begået hidtil. Udleveringskrævet må jo være baseret på et eller andet, som er begået tidligere, og ved vurderingen af dette må man altså spørge: er dette politisk, eller er det en almindelig borgerlig forbrydelse, eller er det en blanding? Men § 6 går ud fra noget andet, nemlig en bedømmelse — ganske uanset hvad der er foregået tidligere — af: hvad vil der ske, hvis man udleverer den pågældende til dette fremmede land? Hvis man skulle karakterisere paragraffen ganske kort, kunne man sige, at det er en bestemmelse, som må komme til anvendelse, hvis man har den opfattelse, uanset hvad der tidligere er begået, at det land, som begærer udlevering, ikke har en lovgivning eller et retsvæsen, som sikrer mod politisk og racemæssig forfølgelse, der retter sig mod den pågældendes liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter. Forslaget til folketingsbeslutning går ud på, hvis det baseres på § 6, at folketinget, uden at man kender noget nærmere til den konkrete sag mod Cleaver udover hans egne ord om hans opfattelse i dagspressen, som vi har set i den senere tid, og uden at man ved, om der vil blive fremsat et udleveringskrav, uden at man ved, hvordan et sådant eventuelt udleveringskrav, som måske ikke er særlig sandsynligt, ville blive begrundet, skal udtale sig om et fremmed lands retspleje og lovgivning på en yderst nedsættende måde. Det er vel klart, at Cleaver efter den holdning, som han har, og hans politiske opfattelse i og for sig ville mene, at det var rimeligt, at det danske folketing gjorde dette, og han ville måske oven i købet sætte større pris på det end på den hædersbevisning, han kunne få i studenterforeningen i Århus, men man har vistnok også lov til at sige, at en sådan demonstration ville være helt uden fortålfælde i folketinget. Jeg ved ikke, om

sådanne synspunkter også ligger bag ved forslagsstillernes udformning, eller om den simpelt hen skyldes manglende evne til at læse loven — begge muligheder er jo til stede, når man kender forslagsstillerne — men jeg gør i alt fald opmærksom på dette synspunkt, som forekommer mig at være helt afgørende for bedømmelsen af det foreliggende forslag.

Jeg skal ellers ikke ofre mange ord på hr. Kjær Rasmussens udtalelser; der jo — som ofte — havde en meget demagogisk karakter, som ikke forekom mig at være væsentlig eller relevant i den foreliggende forbindelse.

Jeg vil gerne sige til hr. Niels Matthiasen, som var inde på § 12s anvendelse, at jeg står faktisk uforstående over for, at en minister på forhånd i en sådan sag skulle bruge § 12, hvor der udtrykkelig står:

„Medmindre justitsministeren allerede på grundlag af anmodningen og de oplysninger, der følger med denne, finder at burde nægte udlevering, sendes anmodningen til politiet på det sted . . .“

De oplysninger, som her forudsættes at foreligge, foreligger jo ikke. Der foreligger ikke nogen anmodning om udlevering. Der foreligger en anmodning om at få mulighed for at komme ind i landet, men de oplysninger, som forudsættes i § 12 for at bedømme sagen, foreligger jo ikke.

Jeg skal ikke yderligere udtale mig om sagen. Vi må være af den bestemte opfattelse, at vi ikke kan anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Vi må anbefale, at man stemmer imod det.

Per Møller: Det, det drejer sig om i denne sag, er ikke, hvorvidt man her i folketinget har sympati for USA's negre, deres vilkår, deres situation, deres fremtidsudsigter. Jeg tror, de fleste af os føler varmt for den situation, negrene befinder sig i, og derved vel også har adskillig sympati for de bestræbelser, der er i gang for, at de kan få bedre samfundsmæssige kår. Men det er ikke det, det drejer sig om i forbindelse med dette forslag til folketingsbeslutning.

Det, der er tale om, er, at man foreslår et indgreb mod hele den sædvane, mod den administration, vi har med hensyn til udleveringsprincippet. Det forekommer mig, at udleveringsloven, som vi har haft igennem